

קורס "אמירים" - ההומור והצחוק כדרך לראיה בחיים

שם ביה"ס: "יודפת", נצרת עילית

שם מנהלת ביה"ס: הדס קרן

תחום הדעת: אמנויות

שם המורה: אתי סימון

מדריכת "אמירים": חגית חסדאי

אוכלוסית היעד: כיתות ד-ט

רציונאל

"יום בלי צחוק הוא יום מבוזבז" (צ'ארלי צ'אפלין)

ההומור והצחוק נועדו לשחרר אותנו מדרכי חשיבה מוכרות ושגרתיות, ולפתח דרכי פעולה חדשות ויצירתיות. ההומור מפיג מתחים ויוצר שלוה, כשאנו צוחקים ומגיבים בהומור, לא יכולים באותו רגע להיות עצובים ולחשוב על דברים מדכאים. באמצעות ההומור ניתן להגיע לפתרון קונפליקטים בדרך יצירתית וחיובית.

הקורס נועד להביא את התלמידים לגישה חיובית כלפי הומור כדרך חיים, לסייע בפיתוח חשיבה יצירתית ויצירתיות, להפנים את החוויה כדרך למידה ולחשוף את התלמידים לדרכי יצירה לא שגרתיות.

הקורס משלב למידת עמיתים וכן התנסות פעילה בתרגילי יוגה צחוק, תנועה, פנטומימה, שימוש בג'יבריש, אימפרוביזציה ויצירה.

פעילות לדוגמא: יצירת קשר ללא מילים

שימוש בג'יבריש ובתקשורת ללא מילים דרך משחק ופנטומימה מאפשר שחרור מחסומים של חשיבות עצמית וסיפורים שאנו מספרים לעצמנו.

התלמידים התבקשו לעמוד במעגל ולומר שלום בשפת הג'יבריש תוך שהם מלווים זאת בתנועה. בהמשך הם הסתדרו בשלושות: אחד היה המדבר (המומחה), השני מראיין, השלישי מתרגם.

המומחה דבר ג'יבריש, הרצה על נושא מסוים. השני לא "ידע" גיבריש ולכן נזקק לעזרתו של התלמיד השלישי, המתרגם, אשר "תרגם" לו את הדברים.

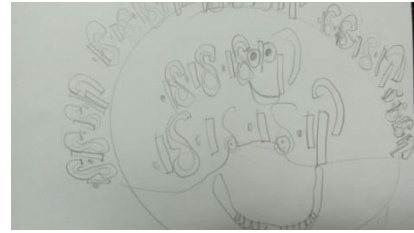
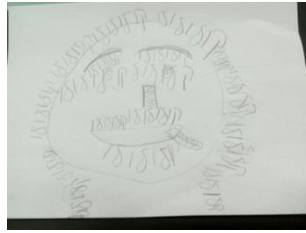
לאחר מכן, נחשפו התלמידים להומור ישראלי ושילוב ג'יבריש במערכונים: "העליה לארץ" ו"חידון התנ"ך" של אריק איינשטיין ואורי זוהר מתוך "לול".

בסוף, התבקשו לכתוב את המילה "שלום" בג'יבריש.

בשיעור הבא נערך דיון במליאה על פחד וחרדה, במהלכו הוצגו לתלמידים השאלות: מה קורה לנו כשאנחנו נבהלים? כשאנו קפואים מפחד? איך ניתן להשתחרר ממצב זה?

התלמידים "ניהלו שיחה" בעזרת המילה קולולולו. ולאחר מכן עברו ליצירה והתבקשו לצייר פנים עם המילה קולולו.

פעילות לדוגמא: כשהעצב פוגש את הצחוק

באמצעות צפייה בסרטונים של צ'ארלי צ'פלין מתקופת הסרט האילם נוכחו התלמידים לדעת כיצד ניתן להתעצם מתוך הכאוס. משימה לסיכום: להציג קטע בהשפעתו של צ'ארלי צפלין.

פעילות לדוגמא: מפגש קולות בדממה

יצירה משותפת בנושא השמחה לטבע- שיעור הגשם.

התלמידים ישבו במעגל כשלכל אחד דף. הם התבקשו לנער את הדף במהירויות שונות. לאחר מכן התבקשו לחקות את תנועות המורה עם הדף ולהקשיב. המורה הקליטה את הקולות שהתלמידים יצרו על ידי נייעור הדפים בעזרת הטלפון הסלולארי, קולות שדימו את קול הגשם היורד. בהמשך, התלמידים קבלו דף והתבקשו לקרוע אותו בעוצמות שונות כדימיו לגשם זלעפות לעומת גשם זרזיפים. לאחר מכן התלמידים קבלו דף יותר גדול וחישוקים מקאפה והתבקשו להניח את רצועות

הנייר, הקרעים שיצרו בחישוק תוך השמעת קולות. בהמשך הם יצרו תבליט, תלת מימד. התוצרים הונחו על הרצפה. המורה השמיעה מוזיקה של

גשם ובקשה מהם להסתובב בתערוכה ולהתרשם מהתוצרים כפי שמבקרים בתערוכה במוזיאון תוך ניהול דיון בנושא: "איך מתנהגים בתערוכה". לאחר מכן התלמידים חזרו לפנטומימה והכינו מכונת גשם מהגוף.

לסיכום הקורס

צוחקים ומגיעים למקומות נפלאים.... זה אכן כך, בתהליך חשתי וראיתי כיצד יכולתי להוביל כל תלמיד, בדרך שלו, באמצעות תהליך מאוד משמעותי למקום שבו הרגיש נוח, בטוח, מחובר לעצמו ולסביבתו דרך ההומור והצחוק. התלמידים פיתחו את הנושאים באופן מעמיק ורציני. הם הבינו שהצחוק מאפשר לנו להתבונן בקונפליקטים ממבט אחר ופרספקטיבה שונה המאפשרת לנו לחשוב באופן יותר חיובי ו"נקי" על המצבים. התבוננות שהגעתי אליהן במהלך הקורס מחזקות את הדרך שלי ואת ה"אני מאמין" שלי.